

Επικουρικός, προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η καθής έχει παραβεί το άρθρο το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 ΕΚ, το άρθρο 253 ΕΚ καθώς και έχει παραβιάσει τις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως:

- επιβάλλοντας στην προσφεύγουσα πρόστιμο υπερβαίνον κατά 10 % τον παγκόσμιο κύκλο εργασιών της·
- επιβάλλοντας στην προσφεύγουσα συνολικό πρόστιμο για προβαλλόμενες ως χωριστές παραβάσεις·
- αυξάνοντας το «ποσό εκκινήσεως» λόγω αποτρεπτικού αποτελέσματος και επιβαρυντικών περιστάσεων·
- εφαρμόζοντας έναν υπερβολικό πολλαπλασιαστικό παράγοντα·
- μη μειώνοντας το πρόστιμο, ούτε ενόψει ελαφρυντικών περιστάσεων ούτε κατ' εφαρμογήν της σχετικής με την επείκεια ανακοινώσεως⁽¹⁾.

(¹) Που έχει δημοσιευθεί στην ΕΕ C 207 της 18ης Ιουλίου 1996, σ. 4.

Προσφυγή του Philippe Brendel κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση T-55/03)

(2003/C 101/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Philippe Brendel, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους George Vandersanden και Laure Lévi, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 12 Φεβρουαρίου 2003, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) της 3ης Μαΐου περί κατατάξεως του στο βαθμό Α7, κλιμάκιο 2, αναδρομικώς από τις 16 Μαρτίου 2001, καθώς και, στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2002, που του κοινοποιήθηκε στις 4 Νοεμβρίου, σχετικά με την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεώς του·
- να υποχρεώσει την καθής να του καταβάλει το υπόλοιπο των αποδοχών που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που αντιστοιχούν σε κατάταξη στο βαθμό Α7, κλιμάκιο 2 και

των αποδοχών που αντιστοιχούν σε κατάταξη σε ανώτερο βαθμό και κλιμάκιο, ληφθέντος υπόψη ότι η διαφορά αυτή πρέπει να αυξηθεί με τόκους υπερημερίας προς 5,75 % ετησίως, υπολογιζομένους από τις 16 Μαρτίου 2001·

- να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή αποζημιώσεως υπολογιζομένης ex aequo et bono σε 500 ευρώ ανά μήνα, υπολογιζόμενα από τις 16 Μαρτίου 2001 και μέχρι την ημερομηνία της καταβολής τους·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην υπό κρίση υπόθεση προσβάλλει την άρνηση της ΑΔΑ να τον κατατάξει στο βαθμό Α6, κλιμάκιο 3, κατά την ανάληψη των καθηκόντων του στην καθής ύστερα από τον διαγωνισμό EUR/A/154 για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως (σταδιοδρομία Α 7/Α 6) στον τομέα λογιστικού ελέγχου.

Υποστήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- Παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, της αποφάσεως της 1ης Σεπτεμβρίου 1983 σχετικά με τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμόζονται κατά τον διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο, κατά την πρόσληψη, καθώς και του Διοικητικού Οδηγού.
- Παραβίαση της αρχής *patere quam ipse legem fecisti* και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- Ύπαρξη εν προκειμένω προδήλου πλάνης εκτιμήσεως.
- Η παράβαση των καθηκόντων μέριμνας και αιτιολογίας.
- Παράβαση του άρθρου 39 ΕΚ.

Προσφυγή της Bioelettrica S.p.a. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση T-56/03)

(2003/C 101/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Bioelettrica S.p.a., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Ombretta Fabe Dal Negro, άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2003

ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να βεβαιώσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εκτέλεσε τη σύμβαση Termie BM/1007/94 της 12ης Δεκεμβρίου 1994·
- να κηρύξει τη λύση της συμβάσεως για λόγους οφειλόμενους στην Επιτροπή·
- εν πάση περιπτώσει, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση, η οποία θα καθοριστεί με χωριστή απόφαση, ως αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της μη εκτελέσεως του σχεδίου·
- επικουρικώς, να διαπιστώσει εν πάση περιπτώσει ότι η Bieletrica ουδόλως οφείλει να επιστρέψει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα τα ποσά των χρηματοδοτήσεων που έλαβε μέχρι σήμερα και τους επ' αυτών τόκους·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή αφορά το ίδιο σχέδιο για το οποίο η Επιτροπή είχε αποφασίσει να υπαναχωρήσει, απόφαση που προσβλήθηκε στις υποθέσεις T-287/01, Biolettrica κατά Επιτροπής ⁽¹⁾, και T-42/03, Lurgi AG και Lurgi spa κατά Επιτροπής ⁽²⁾. Συναφώς, η προσφεύγουσα συνοψίζει τις δηλώσεις της Επιτροπής όσον αφορά το προαναφερθέν σχέδιο ως εξής:

- Στις 6 Σεπτεμβρίου 2001 η Επιτροπή δήλωσε ότι η σύμβαση είχε λυθεί.
- Στις 20 Νοεμβρίου 2001 θεώρησε ότι η σύμβαση ίσχυε ακόμη.
- Την 1η Μαρτίου 2002 δήλωσε ότι η σύμβαση ίσχυε ακόμη.
- Στις 26 Νοεμβρίου 2002 δήλωσε ότι η σύμβαση είχε πλέον λυθεί, και μάλιστα όχι από τις 26 Νοεμβρίου 2002 αλλά από τις 6 Σεπτεμβρίου 2001.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε το κύρος της νέας υπαναχώρησης της Επιτροπής από τη σύμβαση, καθότι αντικείμενο της προπαρατεθείσας υποθέσεως T-287/01 είναι η νομιμότητα της υπαναχώρησης της 6ης Σεπτεμβρίου 2001, η οποία στηρίχθηκε στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο στ', των γενικών όρων, παράρτημα II, της συμβάσεως, ενώ η απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2002 στηρίχθηκε αντιθέτως στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των ίδιων γενικών όρων.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-287/01.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 02.02.2002, σ. 15.

⁽²⁾ Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.

Προσφυγή της υπό εκκαθάριση Acciaierie e Ferriere Leali Luigi s.p.a. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση T-58/03)

(2003/C 101/84)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η προσφεύγουσα, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Giovanni Vezzoli, Gianluca Belotti και Elisabetta Stefania Piromalli, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Φεβρουαρίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατό να καταλογιστούν στην υπό εκκαθάριση Acciaierie e Ferriere Leali Luigi s.p.a. ενέργειες που τελέστηκαν μετά την έναρξη της εκκαθάρισεως, καθώς και ότι ήταν εσφαλμένη η επιβολή προσαιξήσεως λόγω διάρκειας της παραβάσεως, η οποία υπολογίστηκε επί του συνολικού βασικού προστίμου, και λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης χρηματοοικονομικής καταστάσεως της υπό εκκαθάριση Acciaierie e Ferriere Leali Luigi s.p.a.·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως που προσεβλήθη ήδη στην υπόθεση T-27/03 S.P. κατά Επιτροπής. Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην προαναφερθείσα υπόθεση. Επισημαίνεται, ιδιαίτερος, η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας κατά τη διαδικασία που κίνησε η καθής, καθώς και η άνιση μεταχείριση που συνίσταται στην αναγνώριση σε άλλη επιχείρηση εμπλεκόμενη